

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเชื่อที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งในทางการศึกษา, ทั้งของนักการศึกษา นักปรัชญา และตลอดจนนักทฤษฎีทางการศึกษา ต่างก็ถือการยอมรับว่า เอกัตบุคคล และสิ่งแวดล้อมย่อมจะต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งแวดล้อม จะมีอิทธิพลต่อบุคคลอยู่เสมอ ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม ทั้งนี้ไม่ว่าจะพิจารณาในลักษณะใดก็ตาม

ด้วยความเชื่อเช่นนี้ ระบบและกระบวนการทางการศึกษาจึงดำเนินไปเพื่อจัดและเสริมสร้างสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมให้แก่บุคคลเป็นสำคัญ กล่าวอีกอย่างหนึ่งก็คือ ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในทางการศึกษานั้น ล้วนแล้วแต่เป็นความพยายามที่จะค้นหาและแสวงหาวิธีการจัดสภาพสิ่งแวดล้อมตามนัยแห่งการศึกษาที่มีประสิทธิภาพนั่นเอง

การศึกษานามมหาวิทยาลัยซึ่ง เป็นสถาบันการศึกษาชั้นสูงที่มีภารกิจหลักที่สำคัญในด้าน การสอนวิชาการและวิชาชีพ เพื่อสนองความต้องการด้านกำลังคนของสังคม การวิจัยค้นคว้า เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ บริการทางวิชาการแก่สังคม ถ่ายทอดวัฒนธรรมและปลูกฝังความเป็นพลเมืองดี (วิจิตร ศรีสอาน, 2518) ด้วยนั้น ก็ย่อมต้องการการเสริมสร้างทาง สิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมมากยิ่งขึ้นเป็นลำดับ ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษามีได้จำกัดอยู่ เพียงการเรียนการสอนในชั้นเรียนอย่างเดียว แต่การได้ใกล้ชิด สังสัมพันธ์ กับอาจารย์ผู้สอน การอยู่ร่วมกันในระบบบริหารในสังคมมหาวิทยาลัย บรรยากาศรอบ ๆ รั้วมหาวิทยาลัย กลุ่มเพื่อน จะเป็นผลหล่อหลอมให้นิสิตนักศึกษาเป็นคนที่สมบูรณ์ได้ โดยที่ค่านิยม วัฒนธรรม ประเพณีใน มหาวิทยาลัย วัฒนธรรมนิสิตนักศึกษา และภูมิหลังของนิสิตนักศึกษาเป็นเครื่องหล่อหลอมความ ประพฤติ ความคิด และบุคลิกภาพของบุคคลที่อยู่ในสังคมมหาวิทยาลัยนั้น (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์, 2524) ดังเช่น อิศารัตน์ บุญนุช (อ้างใน พรชูลี อาชาวารุง บรรณาธิการ, 2525) ให้ความ เห็นว่า สถาบันอุดมศึกษามีอิทธิพลต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษาเป็นอย่างมาก ไม่ใช่เฉพาะในชั้น

เรียนเท่านั้น แต่สิ่งต่าง ๆ นอกชั้นเรียน การมีปฏิสัมพันธ์ กับเพื่อน ๆ ค่านิยมที่รับจากเพื่อน และบรรยากาศในสถาบัน จะส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษา ฉะนั้นสถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดสภาพต่าง ๆ ในสถาบันที่เอื้อต่อนิสิตนักศึกษาให้เกิดการพัฒนาไปในทิศทางที่นิสิตนักศึกษาเลือกเองได้อย่างมีประสิทธิภาพและชีวิตในสถาบันจะค่อย ๆ หล่อหลอมนิสิตนักศึกษาให้เกิดการพัฒนาตนเอง ให้ถึงขั้นสูงสุด ซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้ในสถาบันนั้น

ลักษณะ เฉพาะของมหาวิทยาลัยอีกประการหนึ่งก็คือ มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาที่ประกอบด้วยบุคคลหลายฝ่ายได้แก่นิสิตนักศึกษา คณาจารย์ ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ บุคคลเหล่านี้ต่างมีบทบาท ความรับผิดชอบที่สำคัญต่อการดำเนินงานของสถาบัน นิสิตศึกษานับเป็นสมาชิกที่มีจำนวนมาก สังคมของนิสิตนักศึกษาจึงจัดเป็นกลุ่มใหญ่ที่สุด และมีความสำคัญยิ่งต่อสถาบัน ในอันที่จะนำชื่อเสียงเกียรติคุณหรือความเสื่อมเสียชื่อเสียงมาสู่สถาบันได้ นอกจากนี้ นิสิตนักศึกษายัง เป็นผู้ที่มีบทบาทต่อความมั่นคงของประเทศอย่างมาก เพราะพลังของนิสิตนักศึกษาเป็นพลังที่บริสุทธิ์ และสามารถรวมกลุ่มได้ง่าย (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา และคณะ, 2527)

เนื่องจากธรรมชาติของนิสิตนักศึกษาโดยทั่ว ๆ ไป เป็นวัยที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย และวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ซึ่งกำลังมีความพร้อมที่จะรับรู้ความคิดและแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ ดังนั้นการที่มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งจะดำเนินการกิจให้บรรลุเป้าหมายและปณิธานที่วางไว้บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องเข้าใจนิสิตนักศึกษาในสถาบันของตน ดังที่ ประกอบ คูปรัตน์ (2527) ได้กล่าวว่า สถาบันใดก็ตามที่รู้และเข้าใจในวัตถุประสงค์ของตน คือนิสิตนักศึกษาและสามารถจัดระบบการดำเนินงานของตน ทั้งในด้านการเรียนการสอนการให้บริการและการปกครองแล้ว ย่อมจะมีโอกาสประสบผลสำเร็จได้มากกว่าสถาบันที่ผู้บริหารปราศจากความเข้าใจในนิสิตนักศึกษา ดังนั้นการที่จะพัฒนานิสิตนักศึกษาจึงจำเป็นต้องเข้าใจนิสิตนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษา จะต้องเข้าใจถึงลักษณะธรรมชาติ บทบาทและทิศทางของนิสิตนักศึกษาเพื่อประโยชน์ในการกำหนดนโยบาย และแนวทางปฏิบัติให้สอดคล้องระหว่างความคาดหวังของนิสิตศึกษากับวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

การพัฒนานิสิตนักศึกษา ไม่เพียงแต่ให้ความรู้ด้านวิชาการเพียงด้านเดียว ยังมีปัจจัยหลายอย่างประกอบกัน ได้แก่ ด้านบริหาร ด้านสภาพแวดล้อม ด้านสังคมกลุ่มเพื่อน และด้านกิจการนักศึกษา โดยมีกิจกรรมนักศึกษาเป็นองค์ประกอบอยู่ด้วย (สำเนา ขจรศิลป์, 2526) มหาวิทยาลัยจึงควรจัดทรัพยากรและสร้างบรรยากาศภายในสถาบัน เพื่อให้เอื้ออำนวยต่อนิสิตนักศึกษา และให้ได้รับประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ให้มากที่สุด เพราะ เมื่อนิสิตนักศึกษาแต่ละคน

เข้าสู่มหาวิทยาลัย เขาจะมีลักษณะประจำตัวของแต่ละคนติดตัวเข้ามาด้วย (บุรุษชัย จงกลณี, 2525) ดังที่ เบคเกอร์ และ เฟลแมน (Becher and Feldman, 1972) ได้ให้แนวคิดที่ว่า เมื่อนิสิตนักศึกษาเข้าสู่มหาวิทยาลัย ลักษณะของนิสิตนักศึกษาแต่ละคนที่ติดตัวเข้ามา จะปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมของสถาบันทำให้นิสิตนักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์นั้น ก่อให้เกิดทิศทางของการที่จะพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ตามความสนใจและแสดงพฤติกรรมออกมาในแต่ละบทบาทของแต่ละคน

สำหรับการปรับตัวของนิสิตนักศึกษา เพื่อให้เข้ากับการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งมีระบบการเรียนการสอนที่แตกต่างไปจากการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา และมีมัธยมศึกษาอย่างมาก นิสิตนักศึกษามีอิสระในการเรียน การศึกษาหาความรู้ส่วนใหญ่ต้องอาศัยการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง หรือกระทำเป็นกลุ่ม การมีกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันกับกลุ่มเพื่อนทั้งในและนอกสถาบัน ทำให้นิสิตนักศึกษามีปฏิสัมพันธ์กันมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถาบันซึ่งมีนิสิตนักศึกษาเป็นจำนวนมาก การปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิตนักศึกษาจึงค่อนข้างน้อย กลุ่มเพื่อนจึงเข้ามามีบทบาทและความสำคัญต่อนิสิตนักศึกษาแทน ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มเพื่อน เป็นองค์ประกอบที่มีบทบาทสำคัญทั้งต่อสถาบันและต่อนิสิตนักศึกษาด้วย บทบาทของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อสถาบันจะเห็นได้จากการที่ แอสติน (Astin อ้างถึงใน วิไลวรรณ และสมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2519) ได้จัดให้สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการประเมินสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย ส่วนบทบาทที่มีต่อนิสิตนักศึกษานั้น กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเรียนการสอน การใช้ชีวิตและอื่น ๆ ในสถาบันเป็นอย่างมาก (ประกอบ คูปรัดน์, 2525)

มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นมหาวิทยาลัยเปิดแบบตลาดวิชา มีนักศึกษาจำนวนมาก กว่า 5 แสนคน และมีนักศึกษาลงทะเบียนในแต่ละภาคไม่น้อยกว่า 2 แสนคน (มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2532) เนื่องจากมีนักศึกษาเป็นจำนวนมากและประกอบไปด้วยบุคคลหลายระดับชั้นความรู้ มีความแตกต่างกันในด้านภูมิหลังทางการศึกษา ภูมิฐานะ เพศ อาชีพ และฐานะทางเศรษฐกิจ รวมทั้งทัศนคติที่หลากหลายเช่นนี้ จึงทำให้นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยทั่วไปต้องมีความพยายามที่จะปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ให้ได้ในระดับหนึ่ง เพื่อให้การเรียนในมหาวิทยาลัยของตนดำเนินไปอย่างได้ผลตามอัธยาศัย การปรับตัวที่เห็นได้ชัดเจนประการหนึ่งก็คือ การรวมตัวกันเป็นกลุ่มที่เรียกกันอยู่ทั่วไปว่า "ซุ่ม" หรือ "กลุ่มนักศึกษา" ซึ่งมีอยู่เป็นอันมากในมหาวิทยาลัยรามคำแหง และไม่พบลักษณะเช่นนี้อย่างชัดเจนในมหาวิทยาลัยอื่น แม้มหาวิทยาลัยจะได้จัดทำซุ่มที่พักอาศัยไว้ให้นักศึกษาที่มาเรียนในแต่ละวันได้พักในเวลาที่ไม่มีการ

เรียน แต่ก็ยังไม่พอเพียงกับความต้องการ นักศึกษาที่มีการรวมกลุ่มของตนจึงมีการจัดสร้างชมุ่ที่พักขึ้นเองในบริเวณที่ว่างในมหาวิทยาลัยที่พอจะสร้างได้ ชมุ่ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นที่รวมของนักศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตามลักษณะ และวัตถุประสงค์ของแต่ละกลุ่ม นักศึกษาที่มารวมกลุ่มกันมักนั่งพักอยู่ตามชมุ่ ซึ่งเรียกชื่อกลุ่มของคนต่าง ๆ ตามที่สมาชิกในกลุ่มเห็นชอบร่วมกัน และกลุ่มเหล่านี้จะมีกิจกรรมของตน ซึ่งบางกลุ่มก็กิจกรรมที่จัดก็ไปเข้ากับกลุ่มกิจกรรมนักศึกษาที่ มหาวิทยาลัย ส่งเสริมอยู่แล้ว

จากการสำรวจของผู้วิจัย เมื่อเดือนมกราคม 2533 ปรากฏว่ามีชมุ่ที่พักนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง (หัวหมาก) รวมทั้งสิ้น 615 ชมุ่ และมีนักศึกษาที่เป็นสมาชิกของกลุ่มนักศึกษานี้เป็นจำนวนมาก การที่มีนักศึกษายู่ตามกลุ่มมากเช่นนี้ อาจมีผลต่อการพัฒนาบัณฑิตหรืออาจมีผลกระทบต่อภาระต้งานในด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัย เพราะกลายเป็นกลุ่มที่มีบทบาท ในการเสนอข้อเรียกร้องต่าง ๆ ผู้วิจัยในฐานะที่เกี่ยวข้องกับงานด้านกิจการนักศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษา ที่มา วัตถุประสงค์ โครงสร้าง และการดำเนินงานของกลุ่มว่ามีบทบาทอย่างไร และ เปรียบเทียบบทบาทของกลุ่มโดยจำแนกตามลักษณะของกลุ่มว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาที่มา วัตถุประสงค์ โครงสร้างและการดำเนินงานของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. ศึกษาบทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
3. เปรียบเทียบบทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยจำแนกตามลักษณะของกลุ่ม

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงครั้งหนึ่งศึกษา
ครอบคลุมเฉพาะ

1. กลุ่มนักศึกษาที่ร่วมกันจัดตั้งกลุ่มและมีการดำเนินกิจกรรมในภาคเรียนที่ 2 ปี
การศึกษา 2532 เฉพาะที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง (หัวหมาก) เท่านั้น
2. ตัวแปรที่จะศึกษามีดังนี้
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ กลุ่มมาตุภูมิ กลุ่มโรงเรียน และ
กลุ่มทั่วไป
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ บทบาทของกลุ่มนักศึกษา ได้แก่ บทบาทด้านวิชาการ
บทบาทด้านศิลปวัฒนธรรม บทบาทด้านการเมือง บทบาทด้านอาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์
บทบาทด้านกีฬาและนันทนาการ บทบาทด้านศาสนา ศิลธรรมและจริยธรรม และบทบาทด้านอื่น ๆ

คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของกลุ่ม หมายถึง ลักษณะการรวมตัวของกลุ่ม เช่น กลุ่มมาตุภูมิ กลุ่มโรงเรียน
และกลุ่มทั่วไป เป็นต้น

กลุ่มมาตุภูมิ หมายถึง กลุ่มที่ลักษณะส่วนใหญ่ของสมาชิกในกลุ่มมาจากภูมิลำเนาเดียวกัน
กัน และจะใช้ชื่อของตำบล อำเภอ หรือจังหวัดเป็นสื่อ

กลุ่มโรงเรียน หมายถึง กลุ่มที่ลักษณะส่วนใหญ่ของสมาชิกในกลุ่มมาจากโรงเรียน
เดียวกัน และจะใช้ชื่อของโรงเรียนเป็นสื่อ

กลุ่มทั่วไป หมายถึง กลุ่มที่สมาชิกในกลุ่มจะเป็นนักศึกษาโดยทั่ว ๆ ไปที่สนใจเป็น
สมาชิกของกลุ่ม และสนใจในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งร่วมกัน โดยจะใช้ชื่อ ซึ่งตั้งขึ้นตามความ
พอใจของกลุ่ม

บทบาท หมายถึง ลักษณะ รูปแบบ ประเภทของพฤติกรรม และท่าทีของกลุ่มนักศึกษา
แต่ละกลุ่ม ได้แก่ บทบาทด้านวิชาการ บทบาทด้านศิลปวัฒนธรรม บทบาทด้านการเมือง บทบาท
ด้านอาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์ บทบาทด้านกีฬาและนันทนาการ บทบาทด้านศาสนา
ศีลธรรมและจริยธรรม และบทบาทด้านอื่น ๆ

กลุ่มนักศึกษา หมายถึง กลุ่มของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มารวมกลุ่มกันอยู่ตามซุ้มต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย ทั้งซุ้มที่มหาวิทยาลัยจัดสร้างให้และนักศึกษาจัดสร้างขึ้นเอง และร่วมกันทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยมีได้อยู่ภายใต้ระเบียบข้อบังคับหรือควบคุมโดยองค์การนักศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาดูงานของกลุ่มนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงคาดว่าจะได้รับประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการดำเนินงานของกลุ่มให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย
2. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
3. เป็นข้อเสนอแนะต่อองค์การนักศึกษา และฝ่ายกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
4. เป็นแนวทางในการวิจัยเกี่ยวกับนิสิตนักศึกษา หรือกลุ่มของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ต่อไป

ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ
 - 1.1.1 ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา จำนวน 80 คน
 - 1.1.2 ประธาน รองประธานหรือกรรมการกลุ่มนักศึกษา จำนวน 615 คน
 - 1.1.3 สมาชิกกลุ่มนักศึกษา จำนวน 615 กลุ่ม
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ
 - 1.2.1 ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา จำนวน 20 คน
 - 1.2.2 เพื่อให้กลุ่มตัวอย่าง เป็นไปอย่างเหมาะสม การสุ่มกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางสุ่มสุ่มของยามานี Yamane ในขนาดประชากรเท่ากับ 500 กลุ่ม ความคลาดเคลื่อน \pm

10% ที่ความเชื่อมั่น 95% ซึ่งจะได้กลุ่มตัวอย่าง 83 กลุ่ม แล้วจึงใช้วิธีสุ่มแบบง่ายโดยผู้วิจัยจะ กำหนดหมายเลขกลุ่มมาให้แก่ประชากรแล้วจับสลากให้ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณไว้ ได้ตัวอย่างประธาน รองประธาน หรือกรรมการกลุ่มนักศึกษา จำนวน 83 คน

1.2.3 สำหรับสมาชิกกลุ่มนักศึกษา ผู้วิจัยกำหนดผู้ให้ข้อมูลประจำกลุ่ม ทั้ง 83 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน รวมทั้งสิ้น 830 คน

2. เครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

2.1 การศึกษาเอกสารและสัมภาษณ์

2.1.1 กลุ่มนักศึกษา

2.1.2 ผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา

เพื่อรวบรวมข้อเท็จจริง เกี่ยวกับลักษณะของกลุ่มนักศึกษา ปัญหาการบริหาร งานกิจการนักศึกษาที่เกี่ยวกับบทบาทของกลุ่มนักศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์ ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับ งานกิจการนักศึกษาเพื่อรวบรวมข้อมูลและข้อเท็จจริง เกี่ยวกับลักษณะ และบทบาทของกลุ่มนักศึกษา พร้อมทั้งนโยบายและการปฏิบัติต่อกลุ่มนักศึกษา

2.3 แบบสอบถาม ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้โดยมีขั้นตอน ดังนี้

2.3.1 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ เนื้อหาแล้วสร้าง เป็นแบบสอบถาม ซึ่งครอบคลุมเกี่ยวกับ

1. สภาพภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น เพศ ชั้นปี คณะ ภูมิลำเนา ฐานะทาง เศรษฐกิจ เป็นต้น
2. ที่มา วัตถุประสงค์ โครงสร้างและการดำเนินงานของกลุ่ม
3. ลักษณะ ของกิจกรรมที่กลุ่มร่วมกันปฏิบัติโดยส่วนรวม
4. บทบาทของกลุ่มที่แสดงออกและ เป็นที่ยอมรับของคนในสังคม

2.3.2 นำแบบสอบถามที่ได้ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 ท่าน ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านกิจการนิสิตนักศึกษา และงานกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงช่วยตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข

2.3.3 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มนักศึกษาจำนวน 5 กลุ่ม ๆ ละประมาณ 6 คน จำนวน 30 คน ซึ่งมีใช้กลุ่มตัวอย่าง

2.3.4 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วมาปรับปรุง เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยติดต่อขอความร่วมมือจากเจ้าสังกัดของสถาบันในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษาด้วยตนเอง ส่วนประธานและสมาชิกกลุ่มใช้วิธีแจกแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเองและหาตัวแทนนักศึกษาช่วยประสานงานในการแจกและรวบรวมแบบสอบถามกลับคืน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences)

4.1 แบบสัมภาษณ์จะนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

4.3 แบบสอบถามจะนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับที่มา วัตถุประสงค์ โครงสร้าง และการดำเนินงานของกลุ่ม ลักษณะของกิจกรรม และบทบาทของกลุ่มนั้นวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบบทบาทของกลุ่ม โดยหาค่า F-Test โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Anova) ถ้ามีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe)

5. การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลในการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของการบรรยายความ และตารางประกอบ

ลำดับขั้นตอนในการเสนอรายงานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งลำดับขั้นตอนในการเสนอรายงานการวิจัยออกเป็น 5 บท

บทที่ 1 บทนำ ประกอบด้วยความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย และลำดับขั้นตอนในการเสนอรายงานการวิจัย

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ลักษณะ และสถานภาพของ มหาวิทยาลัยรามคำแหง แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับบทบาท แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับกลุ่ม ลักษณะและธรรมชาติของนิสิตนักศึกษา นิสิตนักศึกษากับกลุ่มเพื่อน งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของนิสิตนักศึกษาและบทบาทของกลุ่ม

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ลักษณะของแบบสอบถาม การทดสอบและการปรับปรุง เครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ภาคผนวก รายละเอียดของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย แบบสัมภาษณ์ รายชื่อของผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการและบริการนักศึกษา แผนที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง และรายชื่อของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย